

Iem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) fremførte, han har i ethvert Tilfælde i Dag stillet sig mere moderat, end han plejer at være (Afbrydelse af Bluhme). Ja, jeg mener med Hensyn til Esbjerg = Spørgsmaalet. Vi ere saa vant til at diskutere dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem ved jo, at alle, baade Regering og Rigsdag, interessere sig for Udviklingen af Esbjerg, og nu have vi faaet en ret betydelig Uvidelse af Havneforholdene der. At Esbjerg er i væsentlig Forlegenhed, er mig ingenlunde ubekendt, men det Forsøg, der er gjort paa at skaffe Indtægter til at flyde til Gunst for Byen, anser jeg i højeste Grad for uheldigt. Det er noget, man ikke gør nogetsteds, og det vilde virke hemmende i høj Grad paa Havnen. Jeg kender det ikke noget andet Sted, og det ærede Medlem vil ogsaa se, at det, der f. Eks. sker i Aar, hvor jeg — for Resten efter Forhandling med Finansudvalget — rimeligvis kommer til at afholde en Ekstraudgift paa 20,000 Kr. for Esbjergs Skuld paa Grund af Isforhindringer, idet der ligger et af Marinens Skibe derovre for det Ministeriums Interesser, som jeg repræsenterer — det vil man have ondt ved at gøre, naar man vil give Kommunen Part i Havneindtægten. Det kan være meget rigtigt, at der maa gøres noget, men at gaa den Omvej, at tage Havneindtægterne, vil jeg fraraade, da jeg tror, det vilde være til Skade for Kommunen.

Den ærede Ordfører nævnte, at det Lovforslag der i sin Tid var fremsat i Landstinget angaaende Telegraf- og Telefonvæsenet, indeholdt Bestemmelse om Eneret. Det er ganske rigtigt, og det Forslag, som der var Tale om i Finansudvalget, var under en senere Dato modificeret noget. Det ærede Medlem vil erindre, at Landstinget havde Betæneligheder over for Telefonvæsenet, men vilde hellere ind paa Telegrafvæsenet. Hvis det ærede Medlem nogenlunde er Udtryk for Ansuelserne her og for Ansuelserne i Rigsdagen i det hele taget, vilde jeg aldeles ikke være betænkelig ved at komme med Forslag om Eneret. Over for Telegrafvæsenet er det meget let, eftersom vi ere et af de saa Lande i Europa — der er kun et foruden — som mangle Bestemmelse i den Retning. Over for Telefonvæsenet er det ganske anderledes vanskeligt. Jeg vil sige, at mig forekommer det, at det vil være meget bagvendt, om man begyndte at overlade Telefonvæsenet til private og senere komme med Lovforslag i en helt anden Retning, med en helt anden Tendens. Det Personale, der skal betjene

Telefonerne, er baade lidet talrigt og billigt. Der er der ikke Tale om Opstilling af Apparaterne, men blot om Betjening af Apparaterne, og Betjeningen udføres mest af Kvinder. I Kjøbenhavn bliver Telefonvæsenet betjent af fire Kvinder og en Mand, i Kolding af fire Kvinder, nogle andre Steder af to, det er de 15 Personer, der er Tale om, og de have forholdsvis smaa Lønninger, saa det bidrager ikke stort til at forøge Udgifterne. Det ærede Medlem mener, at Telegrafvæsenets daarlige Balance væsentlig skyldes Telefonvæsenet. Det kan være en Grund blandt andre, men der er mange andre Grunde, blandt andet den, at vi tidligere havde de lave Takster og nu, da vi have faaet andre Takster, har man faaet Ulyst til at telegrafere og benytter Telefonen i Stedet. Men der er ogsaa en anden Grund, som er det ærede Ting velbekendt, det er den, at netop i Rigsdagen har der været stor Tendens til at skaffe saa mange Telegrafstationer som muligt omkring paa Landet, uanset at de som Regel ikke betale sig, men give betydelig Underbalance, uagtet Bestyrerne i Reglen have smaa Lønninger. Det er ikke ringe Summer, der ofres paa Telegrafstationer omkring i Landet, og det bidrager jo ikke saa ganske lidt til Telegrafvæsenets Underbalance.

Jeg tror, at jeg nu kun skylder at udtale mig lidt om de forskellige Forslag til Holdepladser med videre. Jeg paastøner i høj Grad, at det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) har anvist den rette Vej, nemlig at tage disse Forslag tilbage. Jeg forstaar meget godt, at man taler for dem hver for sin Kreds. Der var et Medlem i Gaar, der sagde, at der var saa ofte talt for et — nu for Resten tilbagetaget — Forslag og talt med megen Varme derfor. Ja, vis mig et Forslag om en Holdeplads eller et Sidespor, for hvilket ikke i det mindste een Folketingsmand har talt med megen Varme, saa vil jeg blive temmelig forbavset. Det er jo Kampen for sig selv, for sin Kreds, der maa føres, og nogen Varme maa der altsaa altid komme frem, i alt Fald fra een Taler for hvert Forslag i den Retning. Naar flere slaa sig sammen om samme Forslag, kommer der flere varme

Rettelser.